

C-536/20. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2020. október 22.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litvánia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. október 21.

Felülvizsgálatot kérelmező fél:

UAB Tiketa

A felülvizsgálati eljárásban részt vevő többi fél:

M. Š.,

VšĮ Baltic Music

Az alapeljárás tárgya

Az ügy tárgyát a fogyasztó által valamely rendezvényre szóló jegyekért kifizetett összeg visszatérítésével és a rendezvény elmaradása következtében elszenvedett nem vagyoni kár megtérítésével kapcsolatos jogvita képezi.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A 2011/83 irányelv kereskedő fogalmára vonatkozó rendelkezéseinek értelmezése; az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkének harmadik bekezdése

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a kereskedő 2011/83 irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott fogalmát, hogy az a személy, aki közvetítőként jár el a fogyasztó

jegyvásárlása során, a 2011/83 irányelvben meghatározott kötelezettségek hatálya alá tartozó kereskedőnek, tehát az értékesítési vagy szolgáltatási szerződésben részt vevő olyan félnek tekinthető, akivel szemben a fogyasztó követeléssel léphet fel vagy keresetet indíthat?

1.1. Releváns-e a kereskedő 2011/83 irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott fogalmának értelmezése szempontjából, hogy az a személy, aki közvetítőként jár el a fogyasztó jegyvásárlása során, egyértelműen és érthető módon közölte-e a fogyasztóval az eredeti kereskedőre vonatkozóan a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontjában rögzített valamennyi információt még mielőtt a fogyasztót a távollevők között kötött szerződés kötné?

1.2. Ismertnek kell-e tekinteni a közvetítés tényét abban az esetben, ha a jegyvásárlás folyamatába bevont személy – még mielőtt a fogyasztót a távollevők között kötött szerződés kötné – közli a fogyasztóval az eredeti kereskedő nevét és jogi formáját, valamint azt, hogy az eredeti kereskedő teljeskörűen felelősséget vállal a rendezvényért, annak minőségéért és tartalmáért, valamint az arról adott tájékoztatásért, és jelzi, hogy ő maga kizárólag jegyforgalmazóként és ismert ügynökként jár el?

1.3. Úgy kell-e értelmezni a kereskedő 2011/83 irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott fogalmát, hogy – a felek közötti kétszeres szolgáltatási (jegyforgalmazási és rendezvényszervezési) jogviszonyra tekintettel – a jegyértékesítő és a rendezvényszervező is kereskedőnek, vagyis a fogyasztói szerződésben részt vevő félnek tekinthető?

2. Úgy kell-e értelmezni és alkalmazni azt, a 2011/83 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményt, hogy az információt a fogyasztóval világos és közérthető nyelven közölni és a fogyasztó rendelkezésére kell bocsátani, hogy a fogyasztó tájékoztatásának kötelezettségét megfelelően teljesítettnek kell tekinteni, ha a közvetítő a szóban forgó információt a ticket.lt weboldalon a fogyasztó rendelkezésére bocsátott szolgáltatásnyújtási szabályzatában azt megelőzően közli a fogyasztóval, hogy ez utóbbi a fizetés teljesítésével egyidejűleg megerősíti, hogy megismerte a közvetítő szolgáltatásnyújtási szabályzatát és vállalja, hogy az úgynevezett „click-wrap” szerződés révén, vagyis az online rendszerben egy adott jelölőnégyzet kipipálásával és adott linkre kattintással megkötendő ügylet feltételeinek részeként betartja e szabályzatot?

2.1. Releváns-e az említett követelmény értelmezése és alkalmazása szempontjából az, hogy a szóban forgó információt tartós adathordozón nem bocsátják rendelkezésre, és hogy a 2011/83 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése alapján szükséges valamennyi információt tartalmazó szerződést a megkötését követően a 2011/83 irányelv 8. cikkének (7) bekezdése szerint nem igazolják vissza tartós adathordozón?

2.2. A 2011/83 irányelv 6. cikkének (5) bekezdése alapján a távollevők között kötött szerződés szerves részét képezi-e a közvetítő szolgáltatásnyújtási szabályzatában közölt információ, függetlenül attól, hogy azt tartós adathordozón nem bocsátják rendelkezésre és/vagy a szerződést a megkötését követően tartós adathordozón nem igazolják vissza?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 169. cikke

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 38. cikke

A fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2011/83 irányelv) 1. cikke, 2. cikkének 2. pontja, 6. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontja, 6. cikkének (5) bekezdése, valamint 8. cikkének (1) bekezdése és 8. cikke (7) bekezdésének a) pontja

A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv) 2. cikkének b) pontja

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

A Litván Köztársaság polgári törvénykönyve (a továbbiakban: polgári törvénykönyv)

A 6.228¹. cikk („A fogyasztói szerződés fogalma és egyéb fogalmak”) (3) bekezdése:

„(3) »Vállalkozó«: olyan természetes vagy jogi személy, illetve más szervezet vagy annak valamely egysége, amely a kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységének céljára szerződést kíván kötni vagy szerződést köt, beleértve a vállalkozó megbízásából vagy javára eljáró személyeket is. A jogi személy az azt alkotó felek jogi formájától függetlenül vállalkozónak tekinthető.”

2.133. cikk („Megbízott által kötött ügylet joghatásai”):

„(1) Az egyik személy (megbízott) - a megbízás tényének közlésével és a javára biztosított jogok keretei között - valamely ügyletnek a másik személy

(megbízó) nevében történő megkötésével közvetlenül a megbízó számára keletkeztet, módosít és szünteti meg polgári jogi jogokat és kötelezettségeket.

- (2) *A megbízott jogosultságára az eljárásának körülményeiből (kiskereskedelmi forgalomban eladó, pénztáros stb.) is lehet következtetni. Ha valamely személy magatartása alapján harmadik személy észszerűen feltételezheti, hogy az említett személy megbízóként a másik személyt megbízottjának nevezte ki, az e másik személy által a megbízó nevében kötött szerződések kötik a megbízót.*
- (3) *Ha a megbízott valamely ügylet megkötése során nem tájékoztat arról, hogy a megbízó nevében és érdekében jár el, a megbízó számára az ügylet kizárólag abban az esetben keletkeztet jogokat és kötelezettségeket, ha az ügyletben részt vevő másik fél az ügyletkötés körülményeiből arra következtethetett, hogy az ügyletet megbízottal kötötte meg, vagy ha számára nem bírt jelentőséggel, hogy kivel kötötte meg az ügyletet.*

[...]”

A Litván Köztársaság fogyasztói jogok védelméről szóló törvénye (a 2017. november 11. és 2018. augusztus 1. között hatályban volt, jelen ügyben alkalmazandó változata; a továbbiakban: fogyasztóvédelmi törvény) 2. cikkének („E törvényben használt főbb fogalmak”) (24) bekezdése:

„(24)»Vállalkozó«: olyan természetes vagy jogi személy, illetve más szervezet vagy annak valamely egysége, amely a kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységének céljára szerződést kíván kötni vagy szerződést köt, beleértve a vállalkozó megbízásából vagy javára eljáró személyeket is. A jogi személy az azt alkotó felek jogi formájától függetlenül vállalkozónak tekinthető.”

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes M. Š. a Tiketa társaságtól jegyeket vásárolt online a Baltic Music (a továbbiakban: rendezvényszervező) által szervezett showmúsortra. A Tiketa harmadik felek által szervezett rendezvényekre (koncertekre, showmúsortokra és más rendezvényekre) szóló jegyeket forgalmaz. Maga a Tiketa nem folytat rendezvényszervezési tevékenységet.
- 2 A Tiketa weboldalán tájékoztatásként szerepelt, hogy a rendezvényt a Baltic Music szervezi, és hogy a Baltic Music a rendezvényszervező, aki teljeskörűen felelősséget vállal a rendezvényért, annak minőségéért, tartalmáért, valamint a rendezvénnyel kapcsolatban nyújtott tájékoztatásért. Maga a Tiketa ismert ügynökként [„atsiskleidęs tarpininkas”; szó szerint ismert közvetítőként] eljáró jegyforgalmazóként szerepelt (habár a nemzeti jog rendszerint az „atstovas” (megbízott) kifejezést használja arra az esetre, ha valamely szerződést egy másik személy nevében vagy megbízásából kötnek meg).

- 3 A rendezvénnel kapcsolatos nyilvános tájékoztatásban nem szerepelt további információ a szerződés feleiről vagy a rendezvény elmaradása esetén követendő jegyár-visszatérítési eljárásról. A szolgáltatóra és a jegyár-visszatérítésre vonatkozó tájékoztatást a Tiketa weboldalán közzétett szolgáltatásnyújtási szabályzat tartalmazza. E szabályzatot és a szabályzatban szereplő információt tartalmazó megkötött szerződés visszaigazolását sem bocsátották tartós adathordozón a fogyasztó rendelkezésére. A szolgáltatásnyújtási szabályzat egy része (ezen belül az, hogy a rendezvényszervező a rendezvény elmaradása esetén teljeskörűen felel a jegyár-visszatérítésért) ugyanis a jegyár felperes általi megfizetését követően kiállított jegyen szerepelt.
- 4 M. Š. a rendezvény helyszínére érkezésekor arról értesült, hogy a rendezvény elmarad. Emiatt követeléssel élt a Tiketa felé, amelyben a jegyár és a felmerült utazási költségeinek a visszatérítését, valamint a nem vagyoni kárának megtérítését kérte. A Tiketa válaszában arra hivatkozott, hogy nem felel a rendezvény elmaradásáért és azt tanácsolta a fogyasztónak, hogy forduljon a Baltic Music-hoz. A Baltic Music teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a követeléseket.
- 5 M. Š. ezt követően keresetet indított, amelyben azt kérte, hogy az alperes Tiketát és Baltic Music-ot egyetemlegesen kötelezzék az elszenvedett vagyoni és nem vagyoni kár megtérítésére. Az elsőfokú bíróság részben helyt adott a keresetnek és részben megítélte a felperes számára a Tiketa társaságtól követelt összegeket. A Tiketa sikertelenül fellebbezett. Ezt követően a Tiketa felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz [Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litvánia legfelsőbb bírósága)].

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 6 A Tiketa azzal érvel, hogy a rendezvényszervező megbízásából jegyforgalmazási szolgáltatást nyújtó, nyilvánosan ismert ügynökként jár el. Arra hivatkozik, hogy a jegyvásárlást az M. Š. és a rendezvényszervező közötti szerződés megkötésének kell minősíteni, és hogy a szerződés megkötésekor ő, a Tiketa képviseli a rendezvényszervezőt. A Tiketa arra az álláspontra helyezkedik, hogy nem felel a rendezvénnel kapcsolatos körülményekért, beleértve annak elmaradását is.
- 7 A Tiketa emellett előadja, hogy az online közzétett szolgáltatásnyújtási szabályzatban történő tájékoztatás révén teljesíti a fogyasztó tájékoztatására vonatkozó kötelezettségét. A fogyasztó a fizetés teljesítése előtt megerősíti, hogy megismerte a szabályzatot és vállalja, hogy az úgynevezett „click-wrap” szerződés révén, vagyis az online rendszerben egy adott jelölőnégyzet kipipálásával és adott linkre kattintással megkötendő ügylet feltételeinek részeként betartja e szabályzatot.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid összefoglalása

- 8 Az eljáró tanács szerint két kérdés merül fel: a) a kereskedő fogalmának értelmezésével és b) a kereskedő fogyasztó tájékoztatására vonatkozó kötelezettségének teljesítésével kapcsolatos kérdés.

A kereskedő fogalmának értelmezése

- 9 A jelen eljárás tárgyát a felek jogviszonyának helyes jogi minősítése, a közvetítő jogállása és a fogyasztóval szemben őt terhelő kötelezettségek képezik.
- 10 A Bíróság az ítélezési gyakorlatában kifejtette, hogy a „kereskedő” fogalmát rendkívül tágan, úgy kell értelmezni, hogy kereskedő valamennyi természetes vagy jogi személy, amennyiben díjazással járó tevékenységet végez (2018. október 4-i Kamenova ítélet, C-105/17, EU:C:2018:808, 30. pont). Az ügyet megvizsgáló nemzeti bíróságok is a „kereskedő” tág fogalmát vették alapul.
- 11 Az eljáró tanács bizonytalan abban, hogy a kereskedő fogalma magában foglalja-e a saját nevében eljáró vállalkozót, akit a nemzeti szerződési jog alapján szerződés köt és a másik személy megbízásából eljáró olyan személyt is, aki rendszerint nem tekinthető szerződő félnek. A 2011/83 irányelv 2. cikke 2. pontja különféle (angol, francia, német és litván) nyelvi változatainak összehasonlítása észszerű kétséget ébreszt a kereskedő fogalmának litván fordítását (litvánul: „*įskaitant kiekvieną kitą asmenį*” [szó szerint: „*beleértve minden más személyt*”]; angolul: „*including through any other person*” [beleértve azt is, ha bármely más személyen keresztül]) és átültetésének megfelelőségét illetően. Ennek alapján a kérdést előterjesztő bíróság arra az álláspontra helyezkedik, hogy a különféle nyelvi változatok összehasonlító elemzése nem teszi lehetővé a kereskedő fogalma alkalmazási körének pontos meghatározását.
- 12 Az önálló uniós jogi fogalmak rendszertani és teleológiai értelmezésével összhangban a fogyasztóvédelem magas szintje biztosításának céljából (EUMSZ 169. cikk, a Charta 38. cikke, a 2011/83 irányelv 1. cikke) az következik, hogy valamely ügylet közvetítője kereskedőnek is tekinthető. Ennek lehetőségét a Bíróság sem zárja ki ítélezési gyakorlatában.
- 13 A Bíróság a kereskedő fogalmának a fogyasztóvédelem tágabb összefüggésében történő értelmezése során megállapította, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv 2. cikkének b) pontjában és a 2011/83 irányelv 2. cikkének 2. pontjában is meghatározott „kereskedő” kifejezést azonos módon kell értelmezni. A természetes vagy jogi személynek ahhoz, hogy a 2011/83 irányelv 2. cikkének 2. pontja értelmében vett „kereskedőnek” minősüljön, a „»kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében« kell eljárnia, vagy egy kereskedő nevében vagy javára” (2018. október 4-i Kamenova ítélet, C-105/17, EU:C:2018:808, 29. és 36. pont; 2013. október 3-i Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs ítélet, C-59/12, EU:C:2013:634, 36. és 37. pont).

- 14 A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv 2. cikkének b) pontjában szereplő fogalom meghatározás alapján feltételezhető, hogy a saját nevében eljáró kereskedő és a kereskedő nevében vagy megbízásából eljáró személy is a „kereskedő” fogalmába tartozik. A Bíróság hivatkozott ítélkezési gyakorlata tehát megalapozza azt az álláspontot, hogy a 2011/83 irányelv személyi hatálya alá tartozik mind a kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében eljáró személy, mind pedig a kereskedő nevében vagy megbízásából eljáró személy.
- 15 Az eljáró tanács ugyanakkor bizonytalan abban, hogy a kereskedő fogalmának értelmezését össze kell-e kapcsolni a megbízás ismertté tételével. A 2011/83 irányelv 6. cikke szerint a fogyasztót a távollevők között kötött szerződés mindaddig nem köti, amíg a kereskedő egyértelműen és érthető módon tájékoztatást nem nyújt a fogyasztónak – többek között – annak a kereskedőnek a címéről és azonosító adatairól, akinek javára eljár és az üzleti tevékenysége helyének postai címéről, ahova a fogyasztó a panaszait címezheti. Ez a következő észszerű kérdést veti fel: releváns-e a kereskedő fogalmának értelmezése szempontjából az, hogy a kereskedő nevében vagy megbízásából eljáró személy tájékoztatta-e a fogyasztót az eredeti kereskedőről? Másképpen megfogalmazva, a fogyasztó (vevő) kizárólag abban az esetben érvényesítheti-e a közvetítővel szemben a fogyasztói szerződésből eredő követeléseket, ha a közvetítő nem közölte megfelelően a megbízás tényét és azt a téves képzetet keltette a fogyasztóban, hogy a szóban forgó áru eladójaként és tulajdonosaként (a fogyasztói szerződésben részt vevő félként) jár el? (a Bíróság erre az álláspontra helyezkedett a 2016. november 9-i Wathelet ítéletében, C-149/15, EU:C:2016:840; lásd ezen ítélet 34. pontját).
- 16 Az eljáró tanács azt is kérdésként veti fel, hogy minősíthető-e a felek között létrejött jogviszony kétszeres szolgáltatási (jegyforgalmazási és rendezvényszervezési) jogviszonynak, így a jegyértékesítő és a rendezvényszervező is kereskedőnek, vagyis a fogyasztói szerződésben részt vevő félnek tekinthető. A kérdést előterjesztő bíróság arra az álláspontra helyezkedik, hogy ebben az esetben a vevő, a jegyértékesítő és a szervező közötti jogviszonyt úgy kell minősíteni, hogy az két szerződést foglal magában: 1) a jegy vevője (fogyasztó) és a rendezvényszervező által a megbízott (Tiketa) révén megkötött szolgáltatási szerződés, amelynek révén a szervező kötelezettséget vállal a rendezvény jegyen meghatározott feltételeknek megfelelő megszervezésére, és 2) a közvetítő (Tiketa) és a jegy vevője által megkötött olyan szerződés, amelynek alapján a Tiketa jegyet értékesít a vevő részére és kötelezettséget vállal a 2011/83 irányelv 6. cikkében felsorolt alapvető információk közlésére.

A kereskedő fogyasztó tájékoztatására vonatkozó kötelezettségének teljesítése

- 17 Az eljáró tanács abban sem biztos, hogy a kereskedőt a fogyasztó tájékoztatására vonatkozóan a 2011/83 irányelv alapján terhelő kötelezettség hogyan hat ki a felek jogviszonyának jogi minősítésére, és hogy a fogyasztó tájékoztatására vonatkozó kötelezettség megfelelő teljesítése minden esetben elválaszthatatlanul

kapcsolódik-e ahhoz a követelményhez, hogy a szerződés visszaigazolását és a szerződéskötést megelőző tájékoztatást tartós adathordozón a fogyasztó rendelkezésére kell bocsátani.

- 18 A tájékoztatási kötelezettség megfelelő teljesítését kell feltételezni akkor, ha 1) a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a)–t) pontjában felsorolt valamennyi információt közlik, és ha 2) ezt az információt egyértelműen és közérthető módon közlik. Mivel a Tiketa weboldalán a rendezvényre vonatkozóan közzétett tájékoztatásban a szükséges információknak csak egy része szerepelt, kérdésként vetődik fel, hogy a fogyasztóvédelem hatékony biztosítása céljából elegendő-e, ha a kereskedő a szerződés megkötése előtt kizárólag a szolgáltatásnyújtási szabályzatban ad részletes tájékoztatást többek között a szolgáltatóra és a jegyár-visszatérítésre vonatkozóan.
- 19 A szerződéskötést megelőző tájékoztatás e módja azt is kérdésként veti fel, hogy e tájékoztatás megfelel-e az átláthatóság követelményének. Az átláthatóság kötelezettségének két alapvető eleme van: az egyértelműség, amely arra vonatkozik, hogy a tájékoztatás a fogyasztóval való külső viszonyban milyen módon nyilvánul meg, tehát a tájékoztatás olvashatóságára és annak az ügyletkötés környezetében való felismerhetőségére utal. Az érthetőség a tájékoztatás konkrét tartalmára vonatkoztatható; amelynek alkalmasnak kell lennie arra, hogy a fogyasztóval ismertesse a döntéseinek jogkövetkezményeit (lásd: Pitruzzella főtanácsnok 2019. február 28-i Amazon EU ügyre vonatkozó indítványa, C-649/17, EU:C:2019:165, 107. pont).
- 20 Az eljáró tanács szerint e tekintetben az az észszerű kérdés merül fel, hogy úgy tekinthető-e, a jegyár-visszatérítésre vonatkozó tájékoztatás szolgáltatásnyújtási szabályzatban történő megadása megfelelően egyértelművé teszi a fogyasztó számára, hogy ki a megkötött szerződésben részt vevő fél, és hogy kivel szemben érvényesíthet követelést vagy indíthat keresetet a szerződés nem megfelelő teljesítése esetén.
- 21 A jelen eljárásban továbbá nem nyert megállapítást, hogy a szóban forgó információt tartós adathordozón rendelkezésre bocsátották, és a 2011/83 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése alapján szükséges valamennyi információt tartalmazó szerződést a megkötését követően nem igazolták vissza tartós adathordozón.
- 22 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a „tartós adathordozó” olyan eszköz, amely lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a személyesen neki címzett információkat későbbi visszaolvasásra alkalmas formában tárolja azok felhasználási céljának megfelelő időtartamig, és amely lehetővé teszi a tárolt adatok változatlan reprodukálását (2017. január 25-i BAWAG ítélet, C-375/15, EU:C:2017:38, 40. pont).
- 23 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a tartós adathordozónak kell biztosítania a fogyasztónak a 2011/83 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében említett információk ismeretét, annak érdekében, hogy adott esetben érvényesíthesse a

jogait. A tájékoztatás vállalkozó weboldalán történő puszta rendelkezésre bocsátása nem teljesíti a tartós adathordozóval kapcsolatos követelményeket (lásd: 2012. július 5-i Content Services ítélet, C-49/11, EU:C:2012:419, 42–44. pont; 2016. november 9-i Home Credit Slovakia ítélet, C-42/15, EU:C:2016:842, 35. pont).

- 24 Végezetül, az eljáró tanács azt szeretné megtudni, hogy megalapozza-e a 2011/83 irányelv 6. cikke (5) bekezdésének rendelkezése azt az álláspontot, hogy az UAB Tiketa weboldalán közzétett szolgáltatásnyújtási szabályzat a távollevők között kötött szerződés szerves részévé válik, így kizárólag akkor tekinthetők-e tisztességesnek e szabályzat rendelkezései, ha a szabályzatban közölt információt tartós adathordozón a fogyasztó rendelkezésére bocsátották.

MUNKADOKUMENTUM